

ZÁPISKY OSAMĚLÉHO CYKLISTY

Jako všechny mi letos ta covidová mrcha převálcovala mé cyklistické plány, a tak jsem hledal nějakou náhradu. Trochu jsem to zkusil v květnu kolem Moravy, ale zlatým hřebem měla být v červnu Tisícovka napříč ČR, z Aše do Jablunkova, což vymyslel Radek Čížek a ke mně se to doneslo přes Sylvu od Indiána. Takový Míle pro ty co nemají rádi bahno a tlačení. A placení mastného startovního-letos za 300,-. Že bude převýšení skutečně 20km jsem se přesvědčil před závodem nad mapou, o co miň bahna, o to víc kopců, v Krko 2x do 1500 a na Praděd se jelo natřikrát, 2x do 1000 a zas dolů, pak P.

První chybu jsem udělal cestou do Aše, když jsem to chtěl z Chebu dojet v mírném dešti, z kterého se vyvinul večerní slejvák, a já věřil v vodotěsnost svého mobilu, který mě má vést jako navigace.

X cover sice je, ale prach v zásuvce nasál vlhkost a mob si začl žít svým životem.

V campu na kopci nad Aší se nás sešlo 5, a dokonce jsme se i usušili. Jen se každý divil že to v Aší je 3 ku 1 v neprospěch jinak majoritní populace. Vyčistil jsem zásuvku, mobil funguje, ale je na 50% a nedobíjí, neb jsem pošťoural zásuvku párátkem....

S touhle podarou jsem 11.6 ráno v 8 odstartoval, své daleko mladší soupeře jsem naposledy viděl na kopci nad Aší směr Luby, už neprší ale je dost mlhavo.

Asi v 11 jsem oběhl v Kraslicích všechny 3 obchody s elektronikou, chytrý mobil nikde neměli, tak jsem se aspoň najed a vyrazil směr Klínovec. Počasí pošmourné, V Horní Blatné nezklame obíbená hospa, pivo a gulášovka za 60,-, v Božáku by mě asi odrali víc, a makám na Klínovec. Sjezd je po asfaltu a různými i méně známými místy se v 6 večer dokodrcám na H. Sv. Šebestiána, veča na chodníku u Vietnamců, na rybí salát mám chuť vždy, rožky a pivo maj taky.

Akorát když hledám cestu dál, mě překvapí že to není klasika přes Kálek a Rudolice, nýbrž dolů z kopce po cyklo 3003, kde spadnu někam do 600m k Křimovu a hrabu se zas nahoru do Mezihoří a parkrát nahoru dolů dojedu přes Slepíčí step za šera k H. Sv. Kateřiny. Dolů do N. Vsi se mi nechce, bude tam zima, a tak rozbíjím skrovný

tábor na úpatí kopce Lesná, listí pod alumatkou je mokré, nehřeje, ale ani netlačí. Ranní rituál, než sbalím, vaří na liháči viet polívka, a vyrážím na N. Ves, z kopce to dost zebe a směrem na Mníšek to vypadá na šedivák, ale je to spíš mlha. Rozmrzám až na Flájiš, kde se na chvíli natáhnou, po včerejších 170 kopcovatých km jsem nějak unaven (vítěz Číža byl ráno ve 4 na Ještědu, jel noc nonstop).

Přes známá místa Petrovice, Tisá, krám, sjíždím v 1h z Dc. Sněžníku do města, trochu si chrupnu a tak tak vybírám díru, do který jsem vlít.

Protože mob mám už na 12% a zčervenala baterka, nacházím Datart, nejlevnější Alcatel stojí 2000, nechám si ho vedle v hospě, než vypiju pivo, trochu nabít, přes mou solárku to trvá dlouho, a zkusím tam přehodit karty a natáhnout mapy apod. Telefon po mě chce záhadné 17 místné kody, reklamuju v D, ti mě posílají k mému operátorovi, je to půl km městem, ten konstatuje že mobil nefunguje, v D mi ho mění, nabíjení v hospě s obědem, další zmetek, v T Mobile mi vyrobí novou simku, zas to nejde, v D se s tím moří snad ¾ h a nejde ani na jejich sim, je 5 pryč a já už nasraný, tak mi dávaj nějaký dražší za st prachy, co na něm asi vzdu

hrajou hry. Dogge,pádlo jak svina,ale fungující a nabitý.

Vypadá to na bouřku,tak se usazuju na nádraží a asi hodinu se tam snažím z své chabé LTE natáhnout potřebné programy,pořád to nabízí jen programy od Dogge, tak mi po půl 7 rupne v kouli,skočím na kolo a jedu po ose domů. Dneska bych jednal jinak,ale po bitvě je každý generál.

Další pokračování,kdy si to jdu dojet mimo soutěž(dojel to jen Číža a Melichařík za 4 a 6 dní,Jarda S zjistil že to za 4 dny nedá a jel z Náchoda domů,a Max O. který mocně stíhal Čížu udělal v Jizerkách na panelech z kola osmu.), je sobota 27 června, využívám že od příštího čtvrtka máme s turisty pobyt v Beskydech,tak že cesta zpět vyřešena busem .

Vyrazím po 5h směr Ještěd,kde se napojím na trasu,tam mě zklame zavřený bufet. Jím až při stoupání do Jizerek v viet bistru,pak to do kopce moc nejede,ale Jizerky přeletím,táhlé kopečky jsou žužo,ale všude plno lidí. Další gábl až když stoupám z Rokytnice na Rezek u vietnamců.

Že mám už něco v nohách si uvědomuju v krpálu na Mísečky, za cedulí otevřená jediná hospa,jinak je to skanzen duchů,projedu to až nahoru,ale na Vrbatovku asi ne,je tam černo a blýská se.

Obhlídnu případné noclehy,je půl 9,a zatím jen boudička u osamělé dětské skluzavky. Stahuju se k hospodě,je tu široký přístřešek a dřevěné lavice,při objednávce 2 piva se zeptám výčepní,zda si je můžu srazit a vyspat se pod střechou. Máme volné pokoje! Já zase spacák a starší číšnice,čundračka to prosadí s tím že do páté ráno budu pryč,v půl 6 přijíždí šéf.

Venku cedí a řadí bouřka,tak se stahuju do hospody, čundračka mi ukazuje fotky z potlachů,pak mluvím s mladým ukrajincem z Černivců,přes jeho

město jsem kdysi jel,on mi vysvětluje situaci na UA,za všechno můžou židi,prý jich tam je pořád dost. Vyjmenovává města známá z židovských anekdot,Tarnopol apod.

Pak se seznamuji s pražským dealerem drog,je mu asi 30,pobývá tu v bývalém včelíně poté co mu v P po 6té sebrali papíry a už je asi nedostane. Dozvídám se,že obsluha je tu najatá,2 den,mocně kalí drahá vína, asi propijí výplatu a bude! K 11 jdu spát,lavice jsou krátké tak je dávám na střídačku a ráno v 5 opouštím tábořiště,abych v 6 zažil mlhavý východ slunce na Vrbatovce a Zl.Návrší,nahoru teplo,dolů zima. Z

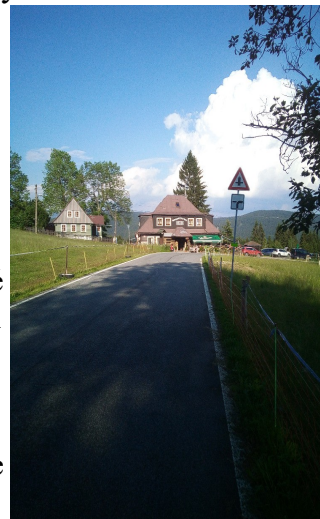
HM sjíždím na mých trekových 35 slikách po zpevněnkách za

Špindl a v 8 už se živím před krámem v Vrchlabí. Trochu očurávám trasu,na Výrovce jsem byl loni, tak přímo na Trutnov, na náměstí jsou běžci a závody,dávám ve stánku klobásu a pivo a dusným dnem pokračuju s jednou koupelí v rybníce na Náchod.

Při výjezdu na Dobrošov mě vcucne hospa v Lípě,kytara a zpěv,včas po polívce opouštím,chci se dostat na Orličky,ideálně přespat v boudě u Kunštátské kaple. Když jedu z Dobrošova po hřebani,táhnou se z obou stran černé mraky,tak volím druhou variantu.

Volám sestřence do Dobřan,že se u nich stavím. Nebere telefon,tak to risknu na slepo,nejdřív se stavím u druhé sestřenky na jiném konci obce,tam jsou jen vnoučata která mě neznají. S prvními kapkami se schovám pod stříšku u podezřele mrtvého domu druhé sestřenky,zvoní mobil-Ahoj,my jsme v Chorvatsku!, do toho přijíždí manžel druhé s.,a jsem ubytován. Nebyl jsem tu asi 5 let,tak je o čem povídat. Od půlnoci se spustí další průtrž mračen a já si pěkně spím v kanafasu.

Ráno to na radaru nevypadá dobře,tak zůstanu na oběd a ve dvě vyrazím do krápání na hřebeny. Na V.Deštné jsem v 5,a pak ta krásná klikatice po hřebenech k přístřešku pod Kunštátskou kaplí(Pěticestí),krčí se tu pár bikepackerů,trochu prší, už bylo pár přeháněk, a prý ještě jeden vydatnýmrak. To už budu dole, a vyrazím,silná přeháňka mě chytne v půli cesty,a konečně jsem na sedle Mezilesí,a zase durch mokrý. Sjíždím po silničkách do Bartošovic, trochu se pokochám na Zemské bráně,kde teče Orlice do Čech, a v půl osmé se pořádně najím na chatě Čihák. Maj tu

ubytko za 350, ale to by bylo pod úroveň bikepackera, i když vzhledem k mé vlhkosti by to chtělo suchý nocleh, venku je docela sychravo. Trochu riskuji, popojeďu do Českých Petrovic, má tu chatu Mirek Hůlka, dělá na Milích občerstvovačky a je znám svým kladným přístupem k cyklistům. Viděl jsem ho vlastně asi 2x v životě, tak prst nad zvonkem v půl deváté večer trochu váhá, ale na mou skromnou žádost mě vtáhne do chalupy a ukazuje na 5 postelí pro cyklisty v přízemí. Když si u piva povídáme, ozve se na VatsApu kámoš Jirka, který jede už týden po hranicích kolem republiky, zda nevím o suchém spaní, Míra ho samozřejmě zve, nakonec mu vypijeme dost slivovice (necháme mu tam prachy) a Míra jde spát do patra.

Já zas ráno šílím, neb se mi nenabil mobil, pak zjišťuju, že jsem si ho napíchl na zásuvku u PC, kterou Míra na noc vypnul... Klasika, já v 7 vyrazím, Jirka ještě v posteli, jako v Asii.

Krásné ranní panorama Kralického Sněžníku cestou, Kralíkům se vyhýbám přes Prostřední Lipku a na hlavní vyjíždím u Č.Potoka. Do Hanušovic to odsejpá, těším se na pivo a točeňák od nějakých místních uzenářů v krámku Hruška na křižovatce u závor. Když si nesu kořist ven, potkám bikepacera na gravelu, ptá se na angličtinu, tak se trochu domluvíme. Je to Jakob z Hannoveru, má 1500 v nohách. Když mu řeknu, že jedu na nejvyšší horu Moravy, mrkne do mapy, a že za Bruntal jede se mnou. On si dá energiták s 7days, já salám s Šerákem a vyrazíme směr Rejvíz, za Jindřichovem odbočíme a přejedeme hřeben do Koutů nad Desnou, cestou ho lakuju že za námi jsou

Maple mountains, před námi Autumm Mt., je celkem shovívavý a za Vinkel am Dessau nacházíme cyklošku směr Praděd s značným převýšením, nahoře se úzká asfaltka mění v šatolku, pak tur chodník a kus i po hrubých kamenech tlačím, tak půl km, jinak je to i pro mé sličky 35 sjízdné. Krásné výhledy cestou, i počasí.

Na Švýcárně se dá za 150 dobře najíst, s menší frontou, jen to venku trochu fouká. Ke 4 to dorazíme na Pradědka (Old grandfather), Jeseníky všude dokola jsou úžasné a frčíme dolů.

V 6h v Bruntále na náměstí najdeme na mapách altán v lesích u rybníka za Sl.Hartou našim směrem, zeptám se cikánek na lavičkách na krám, nakoupíme v Penny dlabanec a pití a jedeme! Po sedmé h hledáme nocleh. Altán najdem, rybníček je tu, jen ten les na několik km (!) dokola padl kurovci, jen občas nějaké mlázi, jinak holoseč, ale tečou tu potůčky, tak se to snad zalesní. Po večeri si povídáme, Jakob je geolog, je mu 28 a pracuje na vrtech někde v Holandsku, má 14 dní práce/volno, ale posl dobou není o ropu moc zájem, tak má toho volna i měsíc... Vyprávíme si, kde jsme byli na kole, a on vzpomíná na roční stáž na škole v Limě, jak měl v měsíci týden volna a za ten rok si Peru pěkně prošmýdl.

Ráno objedeme kus Harty až na hráz, pak to stříhnem silničkama k přehradě Kružberk, ve Vítkově jídlo z Lídla a před polednem se loučíme u Oder, J jede do Valmezu, já na N.Jičín, je docela vedro tak si cestou při sváče orazím. Po průjezdu Frenštátem si dám polívku a pivo, a vyrazím na Pustevny z Trojanovic. Před 20 lety jsem to tu stříhal 10 km/h na silničce, teď jsem zestárl na 8, ale za ¾ h jsem nahoře, Jurkovičovy domky svítí novotou a mě čeká zpět dolů a asi 20 km přes Čeladnou na Ostravici, kde přespím na chatě co tam od zítřka bydlíme. Byl to dobrý tah, přes noc zase průtrž, ráno jsem po 3 km šatolky zasekaný, tak vylovím u odpočívky malou petku a prodloužím si blatník, čemuž přihlíží místní chlapíci s pivem, kteří tu už po ránu využívají zařízení pro turisty. Petka je samo od kořalky.

Jedu po úbočí Beskyd nad údolím na Jablunkov, je to pořád nahoru/dolů, k

poledni už projíždím dvojjazyčnými obcemi cz/pl, je dusné vedro před bouřkou, nalevo čoudí

Třinec a kdesi přede mnou Jablunkov.

Nechce se mi jet zpět vlakem přes FM, tak na J už nesjíždím.

Vjednu otáčím a jedu zpět,abych chyt věcu na chatě. Na Lysou Horu vylezu z ostatními turisty druhý den, na kole zas třeba příště. Z Aše před Jablunkov cca 950 km

Král 50 rovnoběžky, tuhle akci pořádá pojišťovna Slavia, která má am.cyklo/lyžo klub zaměstnanců a podporuje třeba dorost ftb Slavie.

Jde o to přejet z Chebu do Opavy co nejbíže 50 rovnoběžce přes body Branišov,Nižbor,Kouřim,Moravičany a Šumperk během prázdnin.

Mě to vychází až v druhé půlce Srpna,a to už jsou kratší dny, hledám aspoň 2 dny,kdy nemá pršet,neb si myslím,že když jsem objel 300 km za den na Čtyřkoruně,dám těch 510 km za 2 dny.

V so 15.8 dopo prší ale večer má být pěkně až do ut. Když navečer odjíždím na vlak v pul sedmé abych stihl v Praze posl vlak do Chebu,si doma tukaj na čelo,jet někam na noc, ale já potřebuju co nejdřív ráno vyjet už z Chebu.

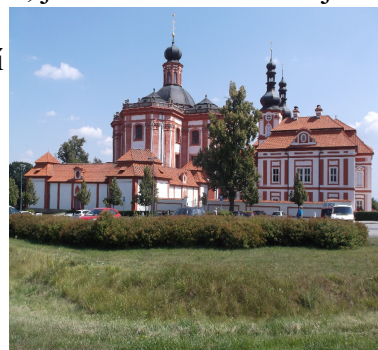
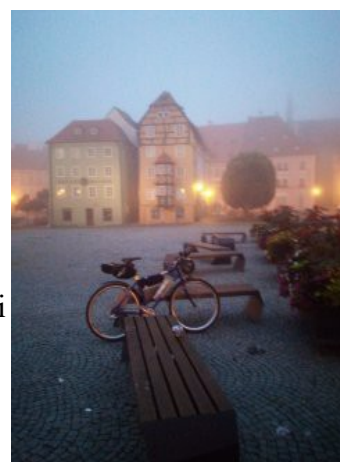
Trochu zpoždění v Praze,ale v půl jedné jsme v Chebu,odjíždím kus za město,cestou vyděsím pár opilců potácejících se tmou,u tur rozcestníku Podhrad si pamatuju pěkné lavičky,bohužel,je přes ně natažený opilec v klasické poze na břiše a lahev na zemi v ruce,kdesi dál duní dýza.

O pul km dal vylezu na břeh nad cykloškou a na sice vlhké trávě ale v klidu si dáchnu na alumatce ve spacáku do 5h,pak razím na náměstí,kde chci za kuropění od Špalíčku vyrazit-jsou nutná fota na kontrolách. Na náměstí se motá asi 8 opilých snědých fetek,asi je právě vymetli z baru, jednu holku jsem málem přejel, řve za mnou že mě zabije,ale nestíhá. Chvilí počkám s vytažením mobilu,start fotky a pak vyrážím do mlhy směr Mariánky.

Po hlávce objíždím přehradu,hupíky nahoru dolů, mlha přestává až u Velké Hleďsebe,kde odbočuju na Mariánky, vlastně je jen lízu kolem marketů a pak nahoru do kopce podél láznských domů k vyhlídce Hamelika. Sním poslední chleba z domova a ještě bych si něco dal. Na Teplou je to mírně z kopce,klášter vypadá pěkně,ale já mířím do městečka,kde nacházím obchůdek vietnamců s několika druhy čerstvého pečiva,pivo,a dalším i v neděli. Po 10h už jedu po dost rozbité silničce, ale úžasnou přírodou přes býv. Dřevohryzy na Branišov,místo první kontroly,je to malá vesnička pod stejnojmenným 813 m vysokým kopcem, já se fotím u cedule a jedu dál.

Je odsud krásný výhled na nedaleký vysílač Krašov ,kousek po hlavní zas výhled na bájný vrch Vladař. Odbočuji na Nečtiny a Manětín,městečko s krásným historickým jádrem. Horší je kopec nad ním jedu ho snad 15 minut,pak zase padák dolů,vesnice s toč pivem a ještě jeden kopec do Kralovic. Na náměstí mě zláka hospa s zahrádkou,polévka a pivo a i když se nechce,je docela vedro,jedu dál.

Přes Kožlany, rodiště E. Beneše a pak sjezd přes 2 vesnice k mostu přes Berounku v Liblíně, zde mohu jet na Beroun přes Křivoklát kolem řeky, což je dost zájízka, nebo „přímo“ přes kopce. Je to asi 4x nahoru dolů s docela převýšením, samoty, údolí s mlýnem a zase do kopce, nej je Průsmyk Suché jedle, pak to vyjede z lesů a konečně se mi za Broumy podaří vyžebrať vodu. Těšil jsem se, že se napiju chladné, ale přinesli mi dost teplou. Naštěstí to začíná jít z kopce, a k 6h přistávám v Nižboru, dalším bodu. Osvěžení u Vietnamců, a přes Stradonice se po úžasné cyklošce podél Berounky vyhnu Berounu a vyjedu přes lávku až na jeho druhém okraji, pak kousek po staré hlavní vedle dálnice. Ve Vráži si dám k večeri krájeného utopence a pivo, a před Loděnicí odbočím jako na Karlštejn a začnu do kopce po silničníce podjíždět Prahu. Na vršku je u silnice úžasný lom, něco jako Amerika, tady ještě těží. Je už po 8 tak koukám po noclehu, vytipuji si rybník Pekárek před Solopisky, je kus pod silnicí v hustém lese, dost ponuré místo, vedle Trousílkův mlýn, opuštěný. Šeří se, tak do naha a do vody smýt pot, voda teda moc nevoní, tak jen symbolicky, ale ryby tu jsou, budí mě celou noc. Spacák u cesty přes hráz, je tu i nový krytý mostík výpustě pro případ deště. Na tach mám 180 km, kopců bylo dost, a navigování na silničkách náročné.

Ráno docela kosa, a v 6 už dojíždím do Černošic, lidi jdou na vlak do práce, a já přejíždím lávku přes Berounku. Pak Lipence a Zbraslav, přejíždím po mostu Závodu Míru Sázavu a pěkným údolím to valím do Dolních Břežan. Zde zjišťuji, že do Jesenice je to objízka, neb sundali most přes přivaděč, tak objíždím, a z J si užívám pondělní ráno na přivaděči k D1.

Kupodivu to docela jde, horší je to za dálnicí, půl silnice zavřený, semaforey a dlouhá fronta, řeším to jízdou po pangejtu a na červenou kašlu, já se vyhnu a stejně to na zelenou nestíhám.

V Říčanech jsem rozhodně dřív než auta, neb mě čeká dlabanec s prvním pivem, zase viet krám.

Ještě kousek po hlavní na KH, u Vyžlovky odbočím po zkratce, líznu Kostelec n.Č. Lesy a po vedlejších mám za chvíli další kontrolu v Kouřimi, je asi 10h, foto u MÚ.

Po dalších silničkách k hlavní silnici a pak asi ¾ hodky po hlavní přes Zásmyky do Kutné Hory. Profrčím hist. jádrem a po pěkných silničkách zadem do Čáslavi. Nikde žádná kloudná hospa, tak jedu dál.

Po hlavní č.17 na Vrdu, za Vrdu zbytečně vydupu kopec, jsem ale odměněn vývařovnou pro řidiče s levnými hotovkami, toč pivem, hlad už byl.

Přes Heř. Městec do

Chrudimi, vydupu až na krásné historické náměstí, a zpět snáším kolo po schodech tur stezky, uličky podél Chrudimky, krása! A odtud zase venkovské silničky, musím dávat pozor na odbočky a po 4 jsem v Moravanech, dost velká vesnice u železničního koridoru, který mi bude dělat společnost až skoro na Moravu. Fotka u obecního úřadu, hospa zavřená, tak žebrám vodu u paní co stojí před domem. Pojďte si natočit, na dvoře je hejno slepic a

kachen, takové to rozčvachtané blátíčko, a uprostřed pumpa, paní spouští čerpadlo, a voda je zase teplá, moc neosvěží, a napadá mě, co by mi po ní mohlo být. Po cestě potkám rychlé pivo co spraví chuť. Jinak prád přejíždím koridor, jednou to jde zleva, zprava, dost to zdržuje, ale zase žádný provoz. Dorazím do Chocně, a zde začíná úžasná cykloška podél Orlice a i koridoru, co chvíli vás vyleká Pendolino uhánějící 160kmh.

Docela mě fascinuje, že ty vlaky jezdí snad po 5 minutách!, a to už od Moravan. Penzion Mítkov se nedá minout, tak tu za příznivé ceny v půl osmé večerím svíčkovou, s plným břichem se po rovinaté cyklošce jede dobře, ještě Brandýs n.O. Pak opouštím cyklošku, a po silničkách dorazím na kraj Ústí nad Orlicí.

Na druhém břehu od cyklo po lávce je tábořiště Cákla, jsem tu už za šera, v kempu už nejsou, stánek otevřený. Po druhém pivě se s hospodským shodnu, že mi stačí žeton na sprchu do kempu co je prodává, a vyspat se můžu v altánu za hospodou. Trchu tu mezi štamgasty machruju se svými

dnešními 190 km. Hospodský mi ještě přinese 2 karimatky, maj jich tu plnou skříň, ráno mu je nechám u stánku, a po zavíračce jdu spát na širokou lavici, pod střechou. Zatáhlo se a v dálí se blýská, zítra má pršet.

Ráno jsem na kole už před 6, zataženo ale příjemně, po 5 km opouštím cyklošku a koridor a začíná to stoupat, i klesat, po okreskách se vyhýbám městům, D. Dobrouč, Čeremná a k 8h mě u H. Heřmanic dohnal déšť. Příhodná čekárna po půlhodce omrzí, a když už moc neprší, vyrazím do kopečka.

Když začíná sjezdík na Štíty, myslím že mě dojíždí auto po mokré silnici, ale je to slejvák, 2 km kopec nedává šanci se schovat, a když zalezu ve Štítech do čekárny, je to už zbytečné.

Horší je, že mám mokré mobil a odmítá fungovat dotykovka. Naviguju podle cedulí, v H. Studénce další slejvák, ukrývám se v obchodě a v takové předsínce porcuju uzenu a pivo, když někdo přijde, čenichá můj mokré zapařený dres a kouká co jsem zač. Od toho mě zachraňuje místní krmič, který si zde věší kabát z kravína a já jsem z oblga.

Déšť poleví, mě už je to stejně jedno a z kopce sfrknu do Klášterce, a udtud po hlavní přes lázně Bludov konečně předposl bod Šumperk. K radnici se motám v dešti po dláždění uličkami, na kontrolu mám naštěstí náhradní foťáček. Odchytávám si lidi aby mě vyblejskli, kapky na objektivu.

Co dál, mobil nefachčí, tak si v ičku беру mapku okolí zadačo, a po zralé úvaze vyrazím na Bruntál po hlavní, trochu si ulehčím zkratkou přes Petrov, spíš tedy zajižďka po vedlejšce.

Mapa se dávno rozmočila, na déšť jsem si zvyknul, přestává až když se vyškřábu serpentínami na sedlo Skřítek 876 m.

V chatě je dost lidí i docela draho, tak sjíždím na druhou stranu, už bych docela jedl, mám štěstí, pod kopcem hospa skoro prázdná, a ceny lidové. Jen požádám hostinského o něco pod zadek na jeho čalouněné židle, nemá s tím problém. A pivo maj Klášter..., ale jen sklenice, je to Šerák.

Po obědě, je po 3 h, se jede hned líp, hlavně z kopce s krásnými výhledy, V Rýmařově se to rovná a když to vydupu na takový kopeček před Bruntálem, na chvíli stavím a na příhodných kládách si aspoň vyleju boty, dám větrat a vezmu si suché ponožky.

Trochu to pomohlo mým vylouhovaným, scvrklým nohám. Další mírný sjezdík je dost nebezpečný, neb musím koukat pořád do leva na krásné panorama Pradědu, jak se na něj tlačí mraky, p pár minutách už není vidět.

Na druhé straně je na kopečku nad Sl. Hartou krásný kostelík, zapadající do krajiny.

Vzpomenu si na starý vtíp o gynekologovi, píšících paní po prohlídce do papírů Bruntál. Když se při 3 prohlídce zeptá, odpoví - Okolí pěkný ale jinak strašná díra!

Docela to sedí. V Bruntále jsem za svých 62 let nikdy nebyl, letos jsem tu už po 3, zas tak ošklivý město to není, já se nezdržuju, je půl pátý a valím na Horní Benešov, musím si tam vydupat snad poslední velký kopec, pak už to jde po vršku až do Opavy.

Před 6 se fotím u cedula a v čtvrt na 7 před radnicí, dnes mám 160, celkem 530, celkový čas 61 h.

Jedu na Horní nádraží, ještě že to tu trochu znám, spoj na poslední Pendolino z Ostravy právě odjel, a dalším bych stejně asi ztvrdnul v Kolíně, možná i s tímhle.

Ochotná pokladní říká, že se dá kempovat v sádrovcovém dole za městem, ale má pršet. Trochu se dám v parku do pořádku, najdu si u náměstí zahradní restauračku, trochu jídla a výborné místní pivo Hasič, za rozumnou cenu.

Po 10h zavírají, začíná krápat, ale je teplo. Nejdřív si

najdu příhodné místo na čůrání po těch pivech, a čekárnu MHD u divadla s lavičkou pod střešou neb poprchává. Ranní vlak jede v půl 4, tak tu sedím klimbám, občas se odjedu vyčůrat..., po půl noci jsem asi i chvíli spal, moc lidí nechodí, občas projede městapo nebo noční bus. Párkrát přišli i hoši z nonstop herny naproti, jestli nemám cigáro.

Horní nádraží otevírá ve 3h, je známé krásnou dvoranou s malovaným stropem historické budovy. Vlak jede na čas, ve Svinově leze víc lidí do Leo expresu, který odjíždí 5 minut před ČD.

V našem vlaku je prázdné, zouvám mokré boty v kterých jsem hnul celou noc, a jdu se do vedlejší toalety převlíct do jediného trika a kraťasů co jsem s sebou táhl, trochu se i omeju a ospreju dežodorantem. V Olomouci přistoupí sympatická paní, má sedadlo skoro vedle mě, rychle obouvám boty, ale asi pozdě. Průvodčí ji sděluje, že sedí na správném čísle, ale v jiném vagoně, klidně může zůstat, nebo přejít vedle. Prý radši přejde...

Na spoji ČD je blbý, že nestaví v Kolíně, v Pardubicích musím vystoupt i s kolem, a hned nastoupt do jiného rychlíku, který v K staví, ale musel jsem zaplatit další lupen za kolo, tuším čtyřicet ká, vydríduši! Z K do MB kupuju další lupen, jezdí tu Arriva, a fakt po 9 jsem v MB, ten kousek už dojedu. Tak končí další zážitek který mě bude v podzimní kranteně a zimě hrát!

Po měsíci je vyhlášeno pořadí, dostal jsem tričko a certifikát za předposlední, 12 místo. Smůla, do 11 byly ceny, 1 flek 10000, dalších dest ceny po 500,-

Lepší o 9 h než já byl řiditel pojišťovny, jinak první čtyři fleky byly za 18 až 24 h zřejmě na silnicích s doprovodem nějakých nabušenců. Když ti někdo ukazuje trasu, krmí tě a máš na to tak to odsejpa! Mě to baví jet čundrem. Zase jsem uviděl pár krásných míst, které jsem neznal.

Luboš Andrš, podzim 2020